

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

De angelica creatura, quod facta sit ubi dixit deus, Fiat lux, & de iuditio
sp[irit]us sancti in damnatione tenebrarum siue principis tenebrarum
diaboli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

Hæc oia pauca & parua iudicans comparatione maiorꝝ uel pluriũ: multa (inquit) abscondita sunt, maiora his pauca em̄ uidimus opereꝝ eius. ¶ Quæ nam sunt illa maiora uel plura, abscondita & nõ uisa? Nimiz añ altitudinem firmamenti pulchri, à quo laudare cœpit facti fuerāt angeli quam multi ac nouem ordinibus distincti: de quibus uel de quorꝝ gloria ordinata & multiplici recte dicere potuit, abscondita sūt à nobis: & post uiros gloriosos, quorum laudē in ordinē digessit, usq; ad Symonem Oniæ filium, uenturus erat Christus dei filius, tanta facturis in primo, & secundo aduentu suo, ut de omnibus quæ nouerat, uel quæ eatenus ante ip̄m facta fuerant, recte dicere potuerit, pauca enim uidimus opereꝝ eius. ¶ Et nos qdem iuxta ppositum quod pposuimus, absconditū in agro scripturarꝝ, quærere siue ostendere thesaurum sancti nominis patris & filij, & sp̄s sancti, stetitimus aliquantisp̄ in capite libri, quo dictum est, In principio creauit deus cœlum & terram, & sp̄s dei ferebatur sup̄ aquas: sed diligentia contemplandi, pcessionem sp̄s sancti, longius abduxit nos, Redimus nunc ad ip̄m caput, & de felicitate sanctorum angelorum aliquid eiusdem sanctæ trinitatis, cui assidue benedicunt, dicere intendimus.

¶ **De angelica creatura, qd̄ facta sit ubi dixit deus, fiat lux, & de iudicio sp̄s sancti in damnatione tenebrarū siue principis tenebrarū diaboli.** Ca. II.

Gen. I.

In xliij. lib. de opibus trinitatis.

¶ Bi dixit deus, fiat lux, & facta est lux, & uidit deus lucē, quod esset bona, & dixit sit lucē & tenebras, creaturā esse angelicā factā, & nomine lucis bonos angelos, tenebrarum autē uocabulo, malos esse angelos significatos, multorū & maxime patris Augustini non ppendenda firmat autoritas. Verum nos in alio ope de creatura ista mirabili, & de cæteris quæ de hinc scripturæ series creata uel facta narrauit latius tractauimus & rerum ordinem pposse diligenter psecuti sumus. Nunc ad p̄sens ppositum ptinet, pia iocundi festiuitate sermonis celebrare beatitudinē huius lucis, tanq; speculum summæ trinitatis, & laudare siue admirari iudicium sp̄s sancti in damnatione tenebrarum siue principis diaboli tenebrarum: quia ptinet contemplatio hæc ad laudem processu onis ipsius, de qua iam aliqua diximus, & ad glorificationem trinitatis, de qua simul dicere proposuimus.

¶ **De eo quod ait dominus ad beatum Job, nunquid nosti ordinē cœli & pones rationes eius in terra.** Cap. III.

Job. 32.

I. Cor. 13. Nouē chori angelorū

¶ Vnquid nosti ordinē cœli (ait dñs ad beatū Job) & pones rationes eius in terra? Subaudit ut ego, & rñdeas, non. Nemo enim nisi solus deus nouit hunc ordinē cœli, cuius uniuersitas hic designata est nomine lucis, dicente scriptura. Dixitq; deus, fiat lux, & facta est lux. At tñ aliquibus sp̄s sanctus reuelauit, ut partim quasi p speculum & in ænigmate uiderent adhuc uiuentes in carne illū dicentē cœli, Opus beatæ trinitatis ter trinis distinctū choris, quorum nomina hæc sunt: Angeli, archangeli, throni, dominationes, principatus, potestates, uirtutes, cherubin atq; seraphin. Iste ordo cœli, ordinatus ad uidendā atq; laudandā gloriā sanctæ trinitatis, tantq; est beatitudinis, ut recte admiretur Ap̄s & dicat omnibus, qui illuc ad societate illorum scdm̄ p̄scientiam & prædestinationem dei uocati sunt, & iustificati atq; magnificati illuc perueniunt aut puenturi sunt. Oculis non uidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparauit deus his, qui diligunt illum. Statimq; subiungit. Nobis autem reuelauit deus per spiritū suum. Quibus nobis: Vtiq; hoibus in terra manentibus, terrenā habitationē huius corporis inhabitantibus. Quis alius istis reuelaret, nisi deus? ¶ Cum igit dicit, nunquid nosti ordinē cœli & pones rationes eius in terra: bene (ut iam dictū est) subaudit, ut ego. Et rñdetur non. Nunc ipse ordo cœli qd̄ sit, & quō ip̄e, qui loquebat hæc, deus rationes eius posuerit in terra, quantum possumus, & quantum accepimus ex deo, uel ex ipsis quibus deus reuelauit p̄ sp̄m suū, nostra infantia gestit effari paruulis similibus nostri.

Ordinē cœli, quis uouit

¶ **Quid sit ordo cœli siue ordo cœlorum, & de uersu psalmi, uerbo dñi cœli firmati sunt & sp̄s oris eius omnis uirtus eorum.** Ca. IIII.

Psal. 32.

¶ Ordo cœli siue ordo cœlorum illud est firmamentum eorum, de quo Psalmita, uerbo dñi cœli firmati sunt, & spiritu oris eius omnis uirtus eorum. Qui sunt em̄ illi cœli, nisi omnes sancti, in quibus deus habitat, quam ob rem & dicuntur & sunt cœli